

Bruksela, 24 sierpnia 2022 r.
(OR. en)

11894/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0239(NLE)

COASI 130	COMPET 658
ASIE 59	RECH 472
CFSP/PESC 1088	ENER 402
COHOM 92	TRANS 536
CONOP 76	TELECOM 345
COTER 209	ENV 811
JAI 1102	EDUC 294
WTO 153	EMPL 312
FISC 168	DEVGEN 165
ECOFIN 810	SUSTDEV 147

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	24 sierpnia 2022 r.
Do:	Sekretariat Generalny Rady
Nr dok. Kom.:	COM(2022) 403 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY ustalającej stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony, w związku z planowanym przyjęciem decyzji dotyczącej utworzenia Grupy Roboczej ds. Współpracy na rzecz Rozwoju

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 403 final.

Załącznik: COM(2022) 403 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 22.8.2022 r.
COM(2022) 403 final

2022/0239 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

ustalająca stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony, w związku z planowanym przyjęciem decyzji dotyczącej utworzenia Grupy Roboczej ds. Współpracy na rzecz Rozwoju

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony¹, w związku z planowanym przyjęciem decyzji dotyczącej utworzenia Grupy Roboczej ds. Współpracy na rzecz Rozwoju.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa ramowa o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony

Umowa ramowa o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony („umowa”) ma na celu zacieśnienie stosunków dwustronnych między stronami, które zobowiązują się prowadzić wszechstronny dialog i promować dalszą współpracę we wszystkich sektorach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania. Umowa weszła w życie z dniem 1 listopada 2017 r.

2.2. Wspólny Komitet

W art. 56 ust. 1 umowy ustanawia się Wspólny Komitet składający się z przedstawicieli obu stron. Art. 56 ust. 1 stanowi, że Wspólny Komitet będzie miał następujące zadania:

- a) zapewnienie sprawnego funkcjonowania i wykonywania umowy;
- b) ustalenie priorytetów w związku z celami umowy;
- c) wydawanie zaleceń dotyczących propagowania celów umowy.

Art. 56 ust. 2 umowy stanowi, że Wspólny Komitet posiada uprawnienia do podejmowania decyzji w sprawach określonych w umowie. Decyzje podejmowane są za porozumieniem stron, po zakończeniu odpowiednich procedur wewnętrznych wymaganych do określenia stanowiska obu stron w tej kwestii. Podjęte decyzje wiążą strony, które stosują środki niezbędne do wprowadzenia ich w życie.

Zgodnie z art. 56 ust. 4, Wspólny Komitet może ustanowić specjalistyczne grupy robocze celem udzielenia mu wsparcia w wykonywaniu jego zadań. Te grupy robocze zdają szczegółowe sprawozdania ze swej działalności Wspólnemu Komitetowi na każdym z jego posiedzeń.

Zgodnie z art. 1 ust. 3 regulaminu Wspólnego Komitetu², Wspólnemu Komitetowi przewodniczą naprzemiennie przez okres jednego roku kalendarzowego Minister Spraw

¹ Decyzja Rady (UE) 2017/2270 z dnia 9 października 2017 r. w sprawie zawarcia Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony (Dz.U. L 326 z 9.12.2017, s. 5).

² Projekt regulaminu dołączony do Decyzji Rady (UE) 2020/790 z dnia 9 czerwca 2020 r. w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu oraz

Zagranicznych Mongolii oraz Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa. Mogą oni delegować uprawnienie do przewodniczenia wszystkim lub niektórym posiedzeniom Wspólnego Komitetu na urzędnika wysokiego szczebla.

2.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu

Proponuje się, aby podczas swojej czwartej sesji, lub, w razie potrzeby, wcześniej w drodze procedury pisemnej zgodnie z art. 8 ust. 3 swojego regulaminu, Wspólny Komitet przyjął decyzję dotyczącą utworzenia Grupy Roboczej ds. Współpracy na rzecz Rozwoju, w tym przyjęcia zakresu uprawnień tej grupy roboczej („planowany akt”), zgodnie z art. 56 ust. 4 umowy i art. 10 ust. 1 pkt 2 regulaminu.

Celem planowanego aktu jest utworzenie specjalistycznej grupy roboczej ds. współpracy na rzecz rozwoju, aby wspomóc Wspólny Komitet w wykonywaniu jego zadań. Grupa robocza ma zdawać szczegółowe sprawozdania ze swej działalności Wspólnemu Komitetowi na każdym z jego posiedzeń.

Planowany akt będzie wiążący dla stron zgodnie z art. 56 ust. 2 umowy, który stanowi: „Wspólny Komitet oraz Podkomitet ustanowiony w art. 28, na potrzeby realizacji celów niniejszej umowy, posiadają uprawnienia do podejmowania decyzji w sprawach w niej określonych. Decyzje podejmowane są za porozumieniem Stron, po zakończeniu odpowiednich procedur wewnętrznych wymaganych do określenia stanowiska obu Stron w tej kwestii. Podjęte decyzje wiążą Strony, które stosują środki niezbędne do wprowadzenia ich w życie”.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Niniejszy wniosek dotyczący decyzji Rady określa stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy umowy w sprawie propozycji dotyczącej utworzenia Grupy Roboczej ds. Współpracy na rzecz Rozwoju i przyjęcia zakresu jej uprawnień. Po posiedzeniu Wspólnego Komitetu w dniu 3 grudnia 2020 r., UE i Mongolia, w uzgodnionym protokole, wyraziły zamiar działania na rzecz utworzenia takiej grupy roboczej po zakończeniu wewnętrznych procedur niezbędnych do tego celu.

Ta propozycja jest zgodna z zasadami umowy, według których należy promować wszystkie aspekty zrównoważonego rozwoju. Ponadto, art. 2 umowy stanowi, że strony zobowiązują się prowadzić wszechstronny dialog i promować dalszą współpracę we wszystkich sektorach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania. Jest to również zgodne z celem wspierania trwałego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz środowiskowego krajów rozwijających się, przyjętym w Traktacie.

Podkomitetu ds. Handlu i Inwestycji ustanowionych na mocy Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczących regulaminu Wspólnego Komitetu oraz regulaminu wewnętrznego Podkomitetu ds. Handlu i Inwestycji (Dz.U. L 193 z 17.6.2020, s. 5).

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które wywierają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”³.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Wspólny Komitet jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony.

Akt, który ma zostać przyjęty przez Wspólny Komitet, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt ma skutki prawne, ponieważ będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 56 ust. 2 umowy i umożliwi utworzenie Grupy Roboczej ds. Współpracy na rzecz Rozwoju zgodnie z art. 56 ust. 4 umowy. Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną decyzji, której dotyczy wniosek jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do współpracy na rzecz rozwoju. Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 209 TFUE.

³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 209 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

Wniosek

DECYZJA RADY

ustalająca stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony, w związku z planowanym przyjęciem decyzji dotyczącej utworzenia Grupy Roboczej ds. Współpracy na rzecz Rozwoju

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 209 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa ramowa o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony („umowa”) została zawarta przez Unię decyzją Rady (UE) 2017/2270⁴ i weszła w życie dnia 1 listopada 2017 r.
- (2) Na mocy art. 56 ust. 4 umowy Wspólny Komitet może ustanowić specjalistyczne grupy robocze celem udzielenia mu wsparcia w wykonywaniu jego zadań. Te grupy robocze zdają szczegółowe sprawozdania ze swej działalności Wspólnemu Komitetowi na każdym z jego posiedzeń.
- (3) Zarówno UE, jak i Mongolia wyraziły zainteresowanie utworzeniem Grupy Roboczej ds. Współpracy na rzecz Rozwoju, która służyłaby sformalizowaniu i pogłębieniu współpracy pomiędzy Stronami oraz wniosłaby wkład w prace Wspólnego Komitetu.
- (4) Podczas swojej czwartej sesji, lub, w razie potrzeby, wcześniej w drodze procedury pisemnej zgodnie z art. 8 ust. 3 swojego regulaminu, Wspólny Komitet ma przyjąć decyzję dotyczącą utworzenia Grupy Roboczej ds. Współpracy na rzecz Rozwoju i przyjęcia zakresu jej uprawnień.
- (5) Należy ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu, gdyż jego decyzja będzie wiążąca dla Unii,

⁴

Dz.U. L 326 z 9.12.2017, s. 5.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na czwartej sesji Wspólnego Komitetu lub, w razie potrzeby, wcześniej w drodze procedury pisemnej, opiera się na projekcie aktu Wspólnego Komitetu załączonym do niniejszej decyzji.
2. Niewielkie zmiany do projektu aktu Wspólnego Komitetu mogą być uzgodnione przez przedstawicieli Unii we Wspólnym Komitecie bez konieczności podejmowania kolejnej decyzji przez Radę.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady,
Przewodniczący*